

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 octombrie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 12:2-5**: „*«Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele, și El m-a mântuit.»* Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: *«Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărimea numelui Lui! Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul!»*”.

Îi suntem mulțumitori Domnului că adevărații credincioși sunt în legătură cu noi și în legătură cu Domnul. Noi suntem într-o legătură deosebită cu Israelul și dorim binecuvântarea lui Dumnezeu domnului Netanyahu și întregului Israel. Căci așa este scris, că va sosi timpul când toate neamurile vor vedea ceea ce a făcut Dumnezeu cu Israelul. Dar mai întâi Dumnezeu Își desăvârșește lucrarea cu Biserica Lui din toate popoarele, limbile și națiunile. Lui Îi aducem toată cinstea.

Noi toți am putut cânta din toată inima. Dumnezeu călăuzește minunat. În luna mai sora noastră din Israel stătea sub cerul liber, sub niște copaci la umbră unde ne-am adăpostit și noi. Noi le-am spus ceea ce nouă ne era prețios, iar astăzi surorile noastre au spus că aici se simt ca la ele acasă. Domnul Dumnezeu călăuzește în toate popoarele și în toate limbile pentru ca cei hotărâți de El să vadă slava Lui. Este bine pentru toți aceia care au primit har înaintea lui Dumnezeu, care ascultă, cred făgăduințele pentru acest timp și au parte de ele.

Astăzi trebuie să exprim un cuvânt pentru toți părinții, pentru toți tații și toate mamele. Ei să aibă grijă de copilașii lor. Dragi frați și surori este așa: indiferent în care biserică sau biserică liberă ai fi, la serviciul divin intri înăuntru, iar după serviciul divin ieși afară. Nu este permis ca cei mici să alerge înăuntru și afară, fiindcă alții sunt deranjați. Mie mi-a fost spus s-o dau mai departe și o spun cu toată

seriozitatea. Dacă voi nu vă puteți educa copiii atunci o vor face diaconii noștri și le vor spune: „Mergeți la locul vostru!”. Puteți merge la bapțiști, la metodiști sau la oricare biserică și veți vedea că oamenii vin, se așează, ascultă în liniște, iar după „Amin” toți pleacă frumos, fără a deranja. Nu este permis ca cineva să se ridice și să deranjeze. Primiți acest îndemn. Noi ne aflăm în prezența lui Dumnezeu și dorim ca, nederanjați, să auzim și să primim Cuvântul Lui sfânt și prețios.

În introducerea noi am auzit că a devenit cunoscut pe întregul pământ ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp. Acesta este lucrul principal: dacă mergem la începutul Noului Testament atunci trebuie să spunem că începând cu primul ceas a fost important să auzi, să vezi și să trăiești ceea ce a făcut Dumnezeu, fie că a fost slujba lui Ioan Botezătorul sau mai târziu continuarea cu Domnul nostru. Apoi dacă privim în Fapte sau în epistole, putem vedea că cine a primit trecere înaintea lui Dumnezeu acela n-a rămas pe loc, din punct de vedere spiritual, cum au făcut-o cărturarii și fariseii, care au citit Scriptura, dar au interpretat-o și n-au văzut-o în împlinirea ei. Pe ei nu i-a deranjat deloc că Domnul nostru S-a urcat pe Muntele Măslinilor, a plâns asupra Ierusalimului și a spus: „*Dacă ai fi recunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi*” (Lc. 19:42).

Dragii mei frați și surori, cum simte Domnul Dumnezeu nostru când El face istoria mântuirii pe pământ și oamenii trec pe lângă aceasta, nu recunosc ziua cercetării Lui prin har și rămân în obiceiurile, în tradițiile lor mai departe? Cu toții știți că Pavel a scris corintenilor că până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhramă rămâne neridicată de pe ochii lor, fiindcă măhrama este dată deoparte numai în Hristos. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru din toată inima că de la început ni s-a încredințat făgăduința pe care El a hotărât-o pentru acest timp.

În anul 1933 Domnul a dăruit robului Său trăirea supranaturală, când i-a fost spus că mesajul pe care el îl va aduce va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Apoi, pe lângă aceasta, pe deasupra a fost 7 mai 1946 când a venit la el Îngerul Domnului. De fiecare dată mă bucur când aud din gura fratelui Branham, cum stătea el în camera lui cu biblia pe genunchi și lumina supranaturală s-a coborât acolo. Îngerul

Domnului s-a coborât în acea lumină și a stat în fața fratelui Branham. Fratele Branham s-a speriat și a sărit de pe scaun. Primele cuvinte care i-au fost spuse au fost: „Nu te teme! Eu sunt trimis din prezența lui Dumnezeu la tine ca să-ți dau însărcinarea: «Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa și ție îți vor fi date două semne»”.

Iar aici este esența: începând din anul 1946 fratele Branham a ținut adunări evanghelistice și s-a rugat pentru bolnavi, pentru ca atenția oamenilor să fie îndreptată înspre ceea ce avea să fie adus mai târziu în mesaj, adică: înapoi la Dumnezeu! Nu doar confirmări prin vindecarea bolnavilor, semne și minuni. După aceea a venit a doua etapă, când Domnul i-a dat însărcinarea să se întoarcă la Jeffersonville pentru că se împlinise vremea ca cele șapte peceti să fie descoperite. Tocmai în această legătură, în anul 1962 Domnul i-a poruncit să depoziteze hrana, iar acest lucru el l-a făcut. În martie 1963 când a vorbit despre peceti a avut loc introducerea directă în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru, iar prin har noi am trăit aceasta.

Nu privesc doar la șaptezeci de ani sau la șase zeci de ani în urmă, ci privesc și la cei peste cincizeci de ani în care am purtat Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu prin har și ultimul mesaj divin: înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, în legătură cu ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Pe lângă aceasta astăzi doresc să citesc îndeosebi din prorocul Maleahi pentru ca voi să știți ceea ce este în legătură cu ultima slujbă pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin har.

Citim din Mal. 3 de la vers. 16: „*Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui*”.

Aceste lucruri sunt scrise în legătură cu făgăduința care a fost dată mai târziu și pe care noi o vom mai citi. Dacă citim de la vers. 13 la 15, vedem că s-au adunat aceia care n-au înțeles ceea ce a spus Dumnezeu. Apoi s-au adunat și aceia care au primit trecere înaintea lui Lui. În vers. 16 este scris: „*o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui*”.

În vers. 17 este scris: „*Ei vor fi ai Mei, AȘA VORBEȘTE DOMNUL oștirilor; Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o*

pregătesc Eu. („În ziua pe care Eu am făgăduit-o, ei Îmi vor fi o proprietate/moștenire deosebită” – lb. germ). Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește”.

Cu privire la cuvântul „milă”, cine dorește o poate citi din Exod, unde este scris ce s-a întâmplat când poporul Israel a ieșit din Egipt: *„Când voi voi vedea sângele voi trece cu milă pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie”* (Ex. 12:13). Noi am citit aici că Domnul va trece pe lângă noi cu milă și nu ne va nimici nicio urgie. El nu ne va osândi pentru că Sângele vorbește pentru noi. Atunci când Domnul vede Sângele care a fost vărsat pentru noi atunci El trebuie să treacă cu milă pe lângă noi, fără a ne nimici. El nu ne poate osândi, El ne-a iertat și ne-a dăruit împăcarea prin har.

Dar aici accentul deosebit este că în ziua aceea Eu voi trece cu milă și îndurare pe lângă aceia care se tem de Numele Meu, care ascultă, cred și primesc Cuvântul Meu, care au părăsit căile lor proprii, care pășesc pe calea mântuirii, care au acceptat și primit Sângele Noului Legământ.

Apoi în vers. 18 este scris: *„Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește”.*

Direct după acest verset în Mal. 4:1 este scris: *„Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor!”*. După aceea este scris ce se va întâmpla atunci când va începe ziua Domnului și lucrurile care vor avea loc după timpul harului când urgiile lui Dumnezeu vor lovi pământul. Dar înainte să aibă loc ziua Domnului împreună cu tot ce aduce ea, Dumnezeu a dat făgăduința pe care noi o putem citi direct din Mal. 4 și o putem crede din toată inima. Mai întâi vers. 4: *„Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb rânduieli și porunci pentru tot Israelul!”*. Și acum făgăduința: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!”*.

În ultimul capitol din Vechiul Testament avem făgăduința care se împlinește în timpul nostru. *„Atunci când cei ce se tem de Domnul,*

cei ce se tem de Numele Lui, s-au adunat și au vorbit adesea unul cu altul”. Eu am cercetat. Numele Domnului este amintit în Biblie de 6356 de ori. Aceia care se tem și au respect deosebit de El. Noi știm că și în Noul Testament este scris: „Tu să-I pui Numele IAHȘUA – IAHVEH Mântuitorul”. Noi vedem armonia covârșitoare a Vechiului cu Noul Testament. Este puternic. Domnul Vechiului Testament este Domnul Noului Testament. De aceea în Lc. 2:11 este scris: „*astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. El a fost născut ca om, dar a rămas Domnul. A fost sută la sută ființă omenească, dar în învierea Lui El a dovedit că este Domnul. El i-a smuls puterea morții și a putut striga: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*” (Mat. 28:18). Am fost copleșit când am citit că Domnul va trece cu milă pe lângă aceia care se tem de Numele Lui sfânt și-l respectă. Noi știm că în Numele Lui se vor pleca toți genunchii și toate limbile vor mărturisi că El este Domnul.

Acum întrebarea: de ce în acest timp Domnul nostru S-a descoperit în așa fel că nu mai poate avea loc nicio discuție? Un frate mi-a scris că „a avut greutăți mari cu Dumnezeu Domnului nostru Isus Hristos, iar că acum el Îl vede ca frate al său, iar pe Dumnezeu Îl vede pe lângă El”. Nici nu-ți poți da seama ce exprimă oamenii care încă n-au pășit pe tărâmul descoperirii. Noi Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima. Răscumpărătorul nostru este descris în toate atributele Sale, ca: Fiu al lui David, Fiu al lui Avraam, Fiul al lui Dumnezeu, Fiu al Omului, Domn și în divinitatea Lui. Trebuie să iei împreună toate versetele biblice și să vezi în ce context, în ce legătură a fost spus.

De pildă, în Ps. 22:22 este scris: „*Voi vesti* („Voi descoperi” – lb. germ.) *Numele Tău fraților mei*”. De ce? Pentru că El a putut spune: „*Mă duc/sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru*” (Ioan 20:17). Noi am fost transpuși înapoi în starea de înfiere. Chiar dacă El este întâiul născut dintre mulți frați, totuși El este Primul și Ultimul și în afară de El nu există niciun alt Dumnezeu. Cu adevărat Îi suntem mulțumitori din toată inima că noi am acceptat și primit prin credință tot ceea ce ne-a fost dăruit. Slujba fratelui Branham a fost aceasta: înapoi la Dumnezeu. Nu o trinitate, nu! Ci de la început S-a descoperit singurul, adevăratul, veșnicul Dumnezeu.

Dumnezeu este Duh, iar la începutul timpului El a pășit din veșnicie în timp și a umblat în Grădina Eden.

Dragii mei frați și surori, vă spun că Cuvântul lui Dumnezeu îmi devine tot mai prețios. Dacă citești, prin harul lui Dumnezeu poți vedea tot ceea ce s-a întâmplat cu adevărat. Adam a fost un fiu creat al lui Dumnezeu. Dar Domnul Dumnezeu a vrut să aibă fii proprii. Nu fii creați, ci fii zămislți, născuți, care au ieșit din Dumnezeu. „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut* („Astăzi Te-am zămislit – lb. germ.)” (Ps. 2:7). Așadar nu doar creat. Ci din Mine ai ieșit. Astăzi Te-am zămislit.

Dragii mei frați și surori, s-o spunem cu toată claritatea. Dacă este în voia lui Dumnezeu și astăzi vom serba Cina Domnului. Este cu adevărat necesar să primim oferta harului lui Dumnezeu. Este mai mult decât o ofertă. În întregul Vechi Testament Dumnezeu a spus ceea ce va face El. În Noul Testament noi vedem că El a făcut/a împlinit. Pe crucea Golgotei Domnul nostru a putut striga: „*S-a isprăvit!*”. Ne întoarcem înapoi la primul gând: atunci voi trece cu milă pe lângă voi fără a vă dăuna; apoi la Ex. 12:13: „*Când voi vedea sângele voi trece cu milă pe lângă voi așa că nu vă va lovi nicio urgie*”.

Înainte să ținem Cina Domnului ca aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pentru noi, permiteți-mi să spun clar și deslușit: de Cina Domnului să aibă parte doar acei oameni care cred în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei care a avut loc prin Sângele Mielului, pentru ca Domnul să treacă pe lângă noi cu milă, fără a ne lovi. Pentru că El și-a vărsat Sângele pentru noi, acum El nu ne mai poate osândi, ci El lasă să stăpânească harul și trece cu milă pe lângă noi, fără a ne osândi. Fie ca toți cei ce sunt de prima dată în acest loc, care încă n-au avut o trăire personală mântuitoare s-o trăiască astăzi. Vă rog să vă gândiți la aceasta: tocmai înaintea ultimei făgăduințe că „Dumnezeu va trimite un proroc, înainte ca ziua înfricoșătoare a Domnului să vină”, am citit clar și deslușit că cei ce se tem de Dumnezeu s-au adunat și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, și Dumnezeu trece cu milă și îndurare pe lângă toți cei ce au numele scris în Cartea Mielului care a fost jertfit. El nu poate osândi de două ori. Zapisul care ne învinuia a fost rupt. Noi am primit har. Vă rog s-o primiți prin credință, s-o acceptați cu inimi mulțumitoare

pentru că așa ne-a spus-o Domnul nostru în Mat. 26 și în Mar. 14: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*”.

Iubiții mei frați și surori, ce se întâmplă când mergem la medic? O dată pe an se fac analize de sânge. Și eu merg, mi se ia sânge, mi se fac analizele; ni se ia tensiunea, ni se verifică starea noastră de sănătate. De ce? În Lev. 17:11 este scris că: „*Viața trupului este în sânge*”. În trupul Său de carne, aici pe pământ Domnul nostru Și-a dat viața și Și-a vărsat Sângele pentru noi. Iar noi cu teamă și respect suntem adunați astăzi înaintea Feței Sale, iar Domnul ne ascultă cererile pentru că și noi am ascultat ceea ce ne-a spus El prin Cuvânt. Și anume că, înainte să vină ziua înfricoșătoare a Domnului, El a promis că are să trimită pe prorocul Ilie care va aduce totul înapoi în starea reșezată: toate învățăturile în legătură cu Dumnezeuirea, Botezul, Cina, spălarea picioarelor, alegerea. Fundamental, toate învățăturile biblice au fost vestite în original și toți care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu Îi mulțumesc Domnului. Este adevărat că noi suntem dintre aceia care ne temem de Dumnezeu, de Cuvântul Său, de Numele Său. Tot ceea ce pentru noi înseamnă totul pentru alții nu înseamnă nimic, ei trec pe lângă aceasta și rămân mai departe în tradițiile și obiceiurile lor. Dar cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci Domnul ne dăruiește ochi deschiși ca să putem vedea și urechi să putem auzi și să primim ceea ce are Domnul să ne spună.

Domnul l-a luat la El pe robul și prorocul Său, dar Cuvântul descoperit, sfânt și prețios al lui Dumnezeu ne-a rămas. Dacă privim la peste cincizeci de ani în urmă vedem cât har ne-a dăruit Dumnezeu și a fost cu noi. Eu am cercetat puțin, și dacă mă gândesc acum, am ținut peste 11.000 de predici și am parcurs peste 15 milioane mile de zbor ca să port și să vestesc Cuvântul lui Dumnezeu sfânt și prețios și să spun întregii lumi ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu și ceea ce se întâmplă în timpul nostru prin har.

Apoi mai auzim că toate popoarele o vor afla. Așa cum am auzit și citit în Cuvântul din introducere și mergem și la ceea ce a spus Domnul nostru, că adevărata Evanghelie va fi vestită tuturor neamurilor ca mărturie, iar apoi va veni sfârșitul. Noi suntem foarte aproape de sfârșit. Să rămânem treji și echilibrați în toate domeniile

vieții noastre și să ne încredem în Domnul. Astăzi în mod deosebit să-I predăm Domnului toate necazurile, greutățile și tot ceea ce ne împovărează, ne ostenește, și să ne regăsim în mijlocul acelor care se tem de Domnul. Așa cum am citit aici: „*Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat*”. Astăzi Domnul va asculta ceea ce noi Îi vom spune pentru că și noi am ascultat ceea ce ne-a spus El, am acceptat și primit prin credință și din inimă putem spune: „Tu ni Te-ai descoperit. Tu ne-ai descoperit Numele și Cuvântul Tău”.

Vă rog spuneți-mi un verset biblic care n-a fost descoperit, spuneți-mi un verset biblic despre care am mai putea discuta. Nu, nu este. Întregul Cuvânt sfânt și prețios, Vechiul și Noul Testament, ne-a fost descoperit în armonia lui prin har, și nu mai există nicio singură confuzie. Ne putem bucura de fiecare dată că frații noștri din Noul Testament au amintit/citat de 845 de ori Vechiul Testament. Cu adevărat este o armonie divină a Vechiului cu Noul Testament. Dumnezeu ne-a dăruit acest har, ne-a dăruit introducerea în planul Său de mântuire, ca niciodată înainte. Ceea ce trăim noi astăzi, prin har, n-a mai fost niciodată pe pământ. Noi suntem martori oculari și audibili ai lucrurilor pe care Domnul le face în acest timp.

Încă două, trei gânduri în legătură cu Cina Domnului. Permiteți-mi să accentuez încă o dată: cine ia parte la Cină confirmă că el crede că Isus Hristos este Răscumpărătorul nostru și că El a murit pe crucea Golgotei, că Domnul nostru Și-a vărsat Sângele noului legământ și trece cu milă pe lângă noi, fără a ne osândi fiindcă noi suntem sub Sânge. Când Eu voi vedea Sângele voi trece cu milă pe lângă voi. Cine participă la Cină confirmă din adâncul inimii că el a acceptat și a primit ceea ce ne-a dăruit Domnul prin lucrarea de răscumpărare isprăvită care a avut loc pe cruce, prin har.

Acum pentru aceia care încă n-au siguranța mântuirii. Luați-o și primiți-o astăzi prin credință: s-a întâmplat pentru tine, pentru mine, pentru noi toți: Când voi vedea Sângele voi trece cu milă pe lângă voi, fără a vă osândi. Am putea lua versetele biblice din Mat. 26 de la vers. 26 și să citim în evanghelia după Marcu, locurile în care este scris cum Domnul nostru a luat pâinea, a mulțumit, apoi a frânt-o, a împărțit-o și toți care au fost prezenți au putut avea parte de aceasta.

Acum un cuvânt pentru toți frații și surorile care se adună în adunări de casă. Cine citește în Fapte 2 până la sfârșit, acela va observa că în creștinismul primar credincioșii se adunau și în case pentru a frânge pâinea. Toți care sunteți împrăștiați în țară, în întreaga Europă și pe întregul pământ, și vă strângeți împreună în adunări de casă, voi puteți serba Cina acolo unde vă adunați. Aceasta o puteți citi în Fapte 2 unde găsim scris că în creștinismul primar credincioșii se strângeau împreună în case în diferite localități, frângeau pâinea, aveau părășie unii cu alții și erau în duh de rugăciune. În creștinismul primar s-a practicat în felul acesta. Spun aceasta din toată inima: nu doar aici se frânge pâinea, ci Cina poate fi serbată și în toate adunările de casă, în cercurile de părășie locale, oriunde vă adunați. În acest loc ținem și spălarea picioarelor.

V-o spun cu o inimă sinceră. Pentru că în 2 decembrie 1962 în adunarea fratelui Branham n-am trăit și practicat doar Cina, ci și spălarea picioarelor, decizia mea a fost să ținem și spălarea picioarelor. Până atunci am serbat doar Cina, și n-am ținut deloc spălarea picioarelor. Dar începând de atunci din 2 decembrie 1962, când am fost în tabernacolul Branham, am serbat Cina și apoi am avut spălarea picioarelor. Am spus: „Dacă bărbatul lui Dumnezeu, pe care Domnul îl poate folosi atât de puternic, a văzut acest lucru biblic atât de important și a spus cuvânt cu cuvânt: «Pentru Biserica nou testamentară există doar trei rânduieli: Botezul, Cina și spălarea picioarelor», atunci cu adevărat am spus: „Doamne, de acum încolo așa să fie și cu noi”. Noi toți știm ce spune Sfânta Scriptură în această legătură mai ales în Ioan 13. De fapt totul este scris, și cine dorește s-o știe mai exact trebuie doar să citească și să ia la inimă ceea ce este scris în Ioan 13:14: „*Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora*”. Sunteți datori, obligați să vă spălați picioarele unii altora. „*Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu*”. Spunem un „Amin” la acest Cuvânt.

Doresc să fac o observație pentru toți de pe întregul pământ care ne ascultă. Scuzați-mă că o spun așa liber acum. Îndeosebi în Statele Unite și în toate așa zisele adunări ale mesajului ei folosesc pentru Cină astfel de părășele de lichior – acest lucru este complet nebiblic.

Domnul însuși a spus: „*Paharul binecuvântat*”. Deci nu păhărele de lichior! Ci conform Cuvântului și voii lui Dumnezeu, pentru Cină se folosește o pâine și un pahar. Toți de pe întregul pământ să știe cu precizie că în acest loc noi avem respect înaintea lui Dumnezeu, ne temem de Cuvântul Lui, de Numele Lui și facem tot ceea ce El ne-a poruncit să facem, după buna noastră conștiință conform Scripturii.

Încă un Cuvânt din Efeseni pentru cercetarea noastră personală. Sunt multe capitole și versete pe care le-am putea citi care toate ar atinge miezul. Dar aici în Ef. 1:7 este scris: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său*”. Noi toți putem confirma aceasta: în El noi avem iertarea prin Sângele Lui. Când serbăm Cina ca aducere aminte că Domnul Și-a dat trupul Său, S-a lăsat maltratat și schingiuit, Și-a vărsat Sângele Său pentru ca păcatele noastre să fie iertate, iar noi să fim împăcați cu Dumnezeu. Și așa cum este scris aici: „*În El avem iertarea păcatelor*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul.

Să cuprindem despre ce este vorba acum. Înapoi la Biblie, înapoi la Dumnezeu, înapoi la trăirile mântuitoare pentru ca desăvârșirea să poată avea loc, ploaia târzie să poată cădea și noi toți să fim înviorați. Fie ca astăzi toți să-și dedice viețile Domnului și să aibă parte de Cină. Nimeni să nu lase să treacă pe lângă el pâinea și vinul, spunând: „ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei încă n-a devenit realitate în viața mea”. Prin har, astăzi să devină realitate: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui...!*”. Noi nu dorim să ne împietrim inimile, nu dorim să ne închidem inima, ci dorim să ne-o deschidem și să spunem: „Când cei ce se tem de Domnul s-au adunat/au vorbit unul cu altul, Domnul a ascultat conversația lor”. Eu cred că noi avem teamă de Dumnezeu și că suntem strânși aici în Numele Domnului cu teamă și respect ca să ascultăm Cuvântul Lui sfânt, să-l credem, să ne fie descoperit și să avem parte de ceea ce face Domnul în prezent pe întregul pământ, ca o confirmare a ceea ce a spus El în Cuvântul Lui scump și prețios.

Putem citi încă două versete din 1 Cor. 11. În introducerea Cinei Pavel a amintit puternicele cuvinte care au fost scrise aici. Putem începe de la vers. 23 și să citim până la vers. 26: „*Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El*”. Noi toți credem că El va veni

curând. Eu personal cred că El va veni în timpul nostru. Astăzi noi serbăm Cina împreună cu El, până va veni El, așa cum este scris: „*Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El*”. Până va veni El, până va reveni. Apoi se va împlini: „de acum încolo nu voi mai serba Cina cu voi, ci doar în Împărăția Tatălui Meu”, atunci când va avea loc desăvârșirea. Apoi avem descrierea din Apoc. 19 unde este scris că noi suntem invitați la nuntă unde vom sta la masă cu Domnul nostru în odaia de nuntă și-I vom aduce cinstea. Noi vom cânta cântarea cea nouă pentru a-L proslăvi și mări pe El.

Vă rog primiți tot ceea ce am cercetat astăzi, luați-o la inimă. Eu v-o mai citesc o dată. Și astăzi se îplinește aceasta: „*Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El*”. Noi așteptăm ca El să revină fiindcă El a dat făgăduința: „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Domnul să ne binecuvânteze și să fie cu noi toți. Amin.

Dorim să spunem aceluia care nu vor mai putea fi în legătură directă: scumpii mei frați, în orice loc ați trăi, voi puteți serba Cina Domnului și să-I mulțumiți Domnului acolo unde vă adunați, așa cum o facem noi în acest loc. Domnul S-a îngrijit de tot, iar noi rămânem treji până în ultima clipă și Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul și credințioșia Lui.

Aici avem patru pahare pentru fiecare segment din sală și astfel ne îngrijim de toți. Înainte să mulțumim pentru pâine, ne închidem ochii și ne deschidem inimile. Ne vom ruga încă o dată pentru toți.

Iubite Domn, lucrează Tu într-un mod puternic pentru ca toți care astăzi au auzit Cuvântul Tău să primească oferta harului, să pretindă și să primească răscumpărarea și iertarea și toți să ia parte la Cină. Iubite Domn, fie ca această adunare să-Ți fie dedicată Ție. Doamne, Te rog ascultă. Împreună Îți mulțumim, noi ne temem de Tine, de Cuvântul Tău sfânt. Îți mulțumesc pentru iertarea prin Sângele Mielului, Îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău și pentru Duhul Tău Sfânt care este în lucrare în mijlocul nostru. Lăudat și cinstit să fii Tu, o, Doamne. Amin.